

משנה:

המפקיד פירות אצל חבירו - הר"ז יוציא לו חסרונות,
 לחטים ולאורז - תשעה חצאי קבין לכור,
 לשעורין ולדוחן - תשעה קבין לכור,
 לבוסמין ולזרע פשתן - שלש סאין לכור,
 הכל לפי המדה והכל לפי הזמן.

ארי"ז בן נורי: וכי מה אכפת לעכברין? והלא אוכלות בין מהרבה
 ובין מקמעת! אלא, אינו יוציא לו חסרונות אלא לכור אחד בלבד.
 רבי יהודה: כמדה מרובה אינו מוציא חסרונות, מפני שמותירות.

אורז היינו באורז קלוף [דאל"ה חסר הרבה].

ר"ח: זרע פשתן בגבעולין שנו ותנ"ה.

הכל לפי המדה תנא: כן לכל כור וכור, וכן לכל שנה ושנה.

ארי"ז בן נורי מה אכפת לעכברין וכו'.

אמרו לו הרבה אוברות מהן, הרבה מתפזרות מהן.

תנא: דווקא שעירבן עם פירותיו, ומסתפק מהן ואינו יודע כמה,

אבל יחד לו קרן זוית - א"ל: הרי שלך לפניך.

ר"י: מדה מרובה? - מר"ז: עשרה כורין, ותנ"ה.

תנא לפני ר"ג: כד"א - שמדד מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו, בימות הגורן,

אבל אם החזיר בימות הגשמים לא יוציא חסרונות, מפני שמותירות.

א. בימות הגשמים זה תופח וכן היה מעשה שנבקע,

ב. משום צפיפותם אינם תופחים והכר לא נבקע,

משנה.

יוציא לו שתות לייין. רבי יהודה: חומש.

יוציא לו שלשה לוגין שמן למאה, לוג ומחצה שמרים, לוג ומחצה בלע.

אם היה שמן מזוקק - לא יוציא לו שמרים,

אם היו קנקנים ישנים - לא יוציא לו בלע.

רבי יהודה: אף המוכר שמן מזוקק לחבירו כל ימות השנה,

הר"ז מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה.

ת"ק ור"י לא חלקו

א. במקום ר"י טחו החביות בשעווה ולא מיין טפי, ובמקום ת"ק טחו בזפת ומיין

ב. משום גרגישתא [סוג קרקע החבית]. כאן בולע יותר, וכאן פחות

במקום ר"י מכרו מ"ח כוזי [מידה קטנה] בחבית, ונמכרת חבית בשש זוז,

ור"י מכרם שש [כוזין] בזוז, והיינו ברווח של יב' כוזי לחבית,

ח' לרווח שתות. וד' לקנקן ולשמרים,

ומה שמעבר לשתות היה הולך על דמי ההכרזה, ועשיית הכרו.

מ:

אם היה שמן מזוקק לא יוציא לו שמרים [וכו'].

א. ר"ג במזופפין שלא בלע ב. אביי אף שלא במזופפין. כיון דטעון טעון.

ר"י: אף המוכר שמן מזוקק לחבירו כל ימות השנה מקבל עליו

לוג ומחצה שמרים למאה.

א. אביי: כשתמציל לדברי ר"י מותר לערב שמרים

- והטעם דמקבל, דא"ל: דיכלתי גם כך לערב לך, קבל גם עכשיו

ומיירי בבעה"ב שנה לו בצלול ולכן לא יכול לטעון דעכשיו לא יוכל למכור,

ולא יכול לומר מדלא עירבת מחלת לי דר"י לשיטתו - שאינו מוחל -

דתנן: מכר הצמד - לא מכר הבקר, מכר הבקר - לא מכר הצמד.

ר"י: הדמים מודיעין שאין צמד במאתיים ולרבנן אין הדמים ראייה.

לחכמים אסור לערב שמרים, מפני שלא מקבל, דגם כך היה אסור לו לערב

רב פפא לאביי: אדרבה, איפכא מסתברא.

דלחכמים: מותר לערב שמרים, ולא מקבל מדלא עירבת - מחלת.

לר"י: אסור לערב שמרים, וכי תוכל למכור לי דבר שאסור לך

לתת לי ואם לא תקבל לא ארוית, וכי אמכור בלי להרויח?!

תנא: אחד הלוקח ואחד המפקיד לפקטים פסולת גרעינים הצפים על השמן

והיינו כמו שהמפקיד מקבל פקטים לוקח גם מקבל פקטים.

והך דר"י: שמן עכור רק למוכר, שהרי לוקח מקבל עליו לוג ומחצה שמרים בלא פקטים.

- ור"י מיירי: שלא מקבל, היינו בשילם בניסן ולוקח בניסן, בניסן, שמן בלא פקטים

ותנא מיירי: שילם בתשרי בול לשמן עכור ולקח בניסן כמדה דתשרי שמקבל עליו פקטים

